

nogle steder offentlige monopoler, andre steder private monopoler, og det er klart, at hvis den monopoldannelse bare bliver ved med at være, som den er, så vil det selvfølgelig svække konkurrencen og dermed også svække prisdannelsen på energimarkedet.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Jeg er glad for at høre, at fru Anne Grete Holmsgaard sammen med Dansk Folkeparti vil bekæmpe monopolerne, men jeg kan altså ikke andet end sige, at det er starten på et monopol i det øjeblik, man fusionerer DONG og Elsam. Ingen tvivl om det. Så går man, som jeg sagde i min ordførertale, videre efter Energi E2 A/S gennem Københavns Energi; ingen tvivl om det.

Man må jo se sagen i øjnene, som den ser ud i øjeblikket, nemlig at med det politiske pres, der bliver lagt herindefra, så får vi et monopol. Derfor kan jeg glæde mig over, at fru Anne Grete Holmsgaard går ind for, at vi styrker konkurrencemyndighederne, og at vi sammen kan arbejde netop for det vigtigste, nemlig at vi skal undgå den dominerende stilling og den magtposition, som et stort nationaliseret energiselskab kan blive til.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg vil bare sige to ting til det: For det første kan det da ikke komme bag på fru Aase D. Madsen, at vi går ind for, at der skal være en stram kontrol med monopoldannelse. Det har været SF's politik i mange år.

For det andet er Dansk Folkeparti også, så vidt jeg ved, med i den her aftale. Så jeg kan sådan set ikke se, hvad det er, fru Aase D. Madsen kritiserer, medmindre det er, fordi hun er kommet i tvivl om, hvorvidt det var klogt at gå med i aftalen.

Formanden:

Tak til fru Anne Grete Holmsgaard som ordfører. Jeg ser ingen radikal ordfører, så må det jo være hr. Keld Albrechtsen.

Keld Albrechtsen (EL):

Som det er fremgået af debatten, er Enhedslisten ikke deltager i den forligskreds, der står bag dette her, og det er vi sådan set blevet mere og mere tilfredse med, sådan som det udvikler sig. Der er desværre meget, der tyder på, at vi gjorde det rigtige, da vi følte os nødsaget til at stå udenfor.

Hvad er det, der nu er ved at ske? Ja, man har altså nu fremsat et lovforslag, der gør DONG til et privat selskab, og man har aftalt at sælge 49 pct. af aktierne, dvs. bringe DONG i en situation, hvor det i bedste fald eksisterer på kanten af, at det må betragtes som et privatiseret selskab, og hvor det meget hurtigt kan gå staten af hændte, eventuelt i forbindelse med en ændring af aftalen undervejs. Det behøver jo ikke at vente til 2015, hvis partierne bliver enige om det. Det fremgår af aftalen, at så kan det ske før.

Det har den negative konsekvens, at staten i forbindelse med sin deltagelse i olieproduktion i Nordsøen ikke længere kan være repræsenteret via DONG, men skal have sin egen repræsentation inde fra Finansministeriet, hvor man jo ikke i samme grad er eksperter i olieproduktion.

Kl. 12.15

Det kan også få den dybt negative konsekvens, at der i forbindelse med fusionsforhandlingerne mellem Elsam og DONG sker det, at staten allerede på helt kort sigt kommer i mindretal i det fusionerede selskab. Det var derfor, jeg stillede fru Anne Grete Holmsgaard det spørgsmål, om SF ville bruge sin veto til at forhindre den situation, at staten kommer i mindretal, men det fik jeg desværre ikke noget klart svar på. Jeg fik det svar, at man jo skulle være enige, og at SF *havde* vetoet, men jeg fik ikke det svar, at SF konsekvent og hele vejen igennem vil bruge sin veto til at sikre, at der forbliver 51 pct. statslige aktier i det fusionerede selskab.

Det har vel formentlig sammenhæng med, at fru Anne Grete Holmsgaard godt ved, at hvis man opretholder det synspunkt, så vil fusionen ikke kunne lade sig gøre, og det har sammenhæng med, at man i Jylland og på Fyn ikke vil acceptere den statslige majoritet. Det vil sige, at man nu har rodet sig ud i en forfærdelig situation.

Fru Aase D. Madsen har jo ret i, at det bliver et privatejet nationalt monopolselskab, hvor der ikke er nogen garanti for, at kommunerne ikke efterfølgende begynder at sælge deres aktier ud. Vi har heller ingen garanti for, at staten ikke efterfølgende begynder at sælge sine aktier ud. Det hele kan i løbet af 10 år ende med, at vi har sådan et fusioneret selskab, som oven i købet ender på fremmede hænder, og så er vi tilbage der, hvor hr. Svend Auken ønskede at starte, nemlig at det ikke var Vattenfall eller tyske energiselskaber, der sad med dette monopolselskab og kontrollerede det meste af den danske energisektor. Forligspartierne har sat sig på en glideba-